

ἄς τινες ἐξέλαβονὼς αἷμα καὶ ἕτεροι ὡς σταγόνας πυρός. Τέλει κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς νυκτός, ὁ οὐρανὸς ἐκαθαρίσθη, ὁ κερωνὸς ἔπχυσε νὰ μυκᾶται, καὶ ὁ λαὸς ἐπκνέλαβε τὸν συνήθη αὐτοῦ ἡρεμον βίον.

« Τὴν 16 καὶ 17 ὀκτωβρίου 1848, βροχὴ μεμιγμένη γήιναις ὕλαις, ἀρίνουσα ἐπὶ τῶν βρεχομένων ἀντικειμένων ἐρυθρὰς κηλίδας, ἔπεσεν εἰς πλείστας χώρας. Κατὰ τὰς συλλεχθεῖσας παρατηρήσεις ὑπὸ τῶν κ. κ. Bravais, Decaisne, Fournet, Dupaquier, Lewy, Gallois, Leignobos κλ., τὸ φαινόμενον ἤρχισεν εἰς τὴν Guyane, ἐπεκτάθη ἐπὶ τῆς Νέας Γόρκης, εὐρέθη εἰς τὰς Ἀσόρας, ἔφθασεν ἐπὶ τῆς κεντρικῆς καὶ ἀνατολικῆς Γαλλίας, ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Drôme, τῆς Isère, τοῦ Ροδανοῦ, τῆς Ain, καὶ οὕτω διήλθε τὰς Ἀλπεῖς ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ὄρους Cenis, διαλυόμενον ὁλονὸν ἐπὶ τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἐκ τῆς βροχῆς ταύτης ἐπελθοῦσα ὑποστάθμη ἔχει ὅφιν ὑποκιτρίνης γῆς καὶ καθιστᾷ τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ διαλύεται ἐρυθρόν. Ἡ οὐσία αὕτη, συλλεχθεῖσα εἰς διάφορα μέρη, εὐρέθη περιέχουσα σιδηρὸν τὴν αὐτὴν σύνθεσιν. » (1) Ὑπελόγισαν κατὰ μέσον ὅρον τὴν ποσότητα τῆς καταπεσοῦσης κόνεως τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1846 εἰς Λυὼν, ἐπὶ ἐκτάσεως 400 χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων καὶ εὐρέθη ὅτι αὕτη εἶχε βάρος 7200 στατήρων.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 31 Μαρτίου καὶ τὴν νύκτα τῆς 40 Ἀπριλίου 1880 κατέπεσεν ἐν Κατάνη τῆς Σικελίας μεγάλη βροχὴ εἰς ἄμμου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνόμισαν ὅτι ἡ ἄμμος αὕτη προσέρχεται ἐκ τῆς Αἴτης· ἀλλ' ἐξ ἀκριβεστάτων παρατηρήσεων ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ πάλαιον ἡράκιστιον οὐδενὸς τοιοῦτου φαινομένου ἐγένετο παρ' αὐτίκ.

Κατ' ἐπιστολὴν ἐκ Κατάνης πρὸς τὴν « Ἐφημερίδα τῶν Σιτικῶν τήσεων » ἡ ἄμμος αὕτη περιεῖχε μεγάλην ποσότητα σιδήρου, καὶ ἄλλοτε μὲν εἰς μεταλλικὴν ὅλως κατὰστατιν, ἄλλοτε δὲ εἰς μεταλλικὰ τεμάχια περικεκλεισμένα ἐντὸς λεπτοτάτου στρώματος ἐξιδίου. Τὸ μέγεθος τῶν τεμαχίων τούτων ποικίλει μεταξὺ τοῦ 1 καὶ 10 ἑκατοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Τὸ σχῆμα αὐτῶν εἶναι ἀκανόνιστον, ἄλλοτε γωνιώδες καὶ ἄλλοτε σφαιρικόν· λέγουσι δὲ πρὸς

(1) Œuvres complètes t. III, sur la pluie.